

יבוא, יצוא ומה שביניהם סקירות וחידושים בענייני חוק ומשפט עו"ד גיל נדל, ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים

חובתה של המדינה לעמוד בהוראות חוק חופש המידע

עו"ד גיל נדל, עו"ד ירדן ברוך

פתח דבר

בעתירה לקבלת מידע נגד המדינה, אשר הוגשה לבית המשפט המחוזי בירושלים, על-ידי חטיבת תוספי תזונה בלשכת המסחר תל אביב והמרכז (להלן: "החטיבה") ויוצג על-ידי משרדנו, בית המשפט פסק כי המדינה תישא בהוצאות העתירה.

רקע

בשלהי שנת 2018, פנתה החטיבה לראשונה למשיבה - המדינה, באמצעותנו, בבקשה לקבלת מידע בהתאם להוראות חוק חופש המידע, תשנ"ח – 1998 (להלן: "חוק חופש המידע").

פנייתה של החטיבה לקבלת מידע מכוח חוק חופש המידע, נתקלה בהתעלמות המדינה. בעקבות כך, פנתה החטיבה למדינה מספר פעמים נוספות בבקשה לקבלת מידע, אך נותרה ללא כל מענה מצד המדינה.

משהמידע המבוקש לא התקבל אצל החטיבה על אף חלוף לוחות הזמנים הקבועים בחוק חופש המידע, לא נותרה בידי החטיבה ברירה אלא להגיש עתירה ביום 7 באפריל 2019.

רק בשלהי שנת 2019, למעלה משנה לאחר שפנתה החטיבה לראשונה למדינה, ורק לאחר שנאלצה החטיבה להגיש עתירה לבית המשפט, ביצעה המדינה את מסירת המידע לפי חוק חופש המידע.

בקשתה של החטיבה לפסיקת הוצאות לטובתה

נוכח מצב הדברים שפורט לעיל, הגישה החטיבה באמצעותנו בקשה לפסיקת הוצאות לטובתה, במסגרתה טענה כי מקום בו הרשות המנהלית היא שגרמה לכך שהוגשה העתירה המנהלית, מפאת שלא השיבה לבקשה לקבלת מידע לפי לוחות הזמנים הקבועים בחוק חופש המידע, יש להשית עליה את הוצאות העתירה.

טענתה זו של החטיבה נסמכה על פסיקת בית המשפט בעת"מ (מחוזי-נצרת) 51410-06-13 שמואל אהרונסון עו"ד נ' עיריית נצרת (פורסם בנבו 29.10.2013), בו דן בית המשפט בשאלת פסיקת הוצאות לעותר בעתירה מינהלית שהוגשה לפי חוק חופש המידע. בית המשפט קבע כדלהלן:

"...כאשר היה בידי הרשות המינהלית לתת לעותר את הסעד המבוקש בלא שתגוש עתירה, ולא היה טעם ממשי שלא להיענות לבקשה, אין סיבה כי העותר יהיה זה שיישא בהוצאות העתירה".

בנסיבות אלה, טענה החטיבה כי משהמידע המבוקש נמסר לידיה אך ורק לאחר ובשל הגשת העתירה, ראוי וצודק להשית את ההוצאות הכרוכות בהגשת העתירה וניהולה לחובת המדינה.

החלטת בית המשפט

החלטתו של בית המשפט התבססה על מחדלה של המדינה מלהשיב לפנייתיה הרבות של החטיבה, על פניותיה החוזרות של החטיבה ועל כך המידע שהתבקש נמסר רק לאחר הגשת העתירה לבית המשפט.

בית המשפט שקל בעת בחינת בקשתה של החטיבה לחיוב המדינה בהוצאותיה האם היה צידוק בהגשת העתירה מלכתחילה, האם החטיבה אכן מיצתה את ההליכים טרם הגשת העתירה, האם העתירה הוגשה בשיהוי והאם הגשת העתירה הניעה את המשיב להעניק לעותר את הסעד שביקש בעתירה.

בית המשפט קבע כי הייתה אפוא הצדקה להגשת העתירה על ידי החטיבה וכי המדינה לא מילאה אחר חובתה הקבועה בסעיף 7(ב) לחוק חופש המידע, המורה כי על הרשות הציבורית לקבל החלטה בבקשה לקבלת מידע ולהודיעה עליה למבקש ללא שיהוי, ולא יאוחר מ-30 ימים מקבלת הבקשה.

על כן, בית המשפט פסק כי על המדינה לשאת בהוצאותיה של החטיבה בסך של כ- 3,000 ₪.

נציין כי אין זו הפעם הראשונה בה ייצגנו את החטיבה בעתירה לבית המשפט לפי חוק חופש המידע בשל אי מתן מענה מצד המשיבה לפי חוק חופש המידע (ע"מ 18-03-50865 חטיבת תוספי תזונה בלשכת המסחר תל אביב והמרכז, איגוד לשכות המסחר נגד הממונה על חוק חופש המידע במשרד הבריאות). גם עתירה זו נסובה על בקשת החטיבה שלא נענתה ורק לאחר הגשת עתירה על ידי החטיבה התקבל המידע המבוקש.

בית המשפט קבע כי המענה שקיבלה החטיבה לפנייתה למדינה לקבל מידע, לא היה מענה שלם וענייני וכי רק בעקבות הגשת העתירה התקבל מענה מפורט של המדינה.

במסגרת עתירה זו, בית המשפט פסק כי על המדינה לשאת בהוצאותיה של החטיבה בסך של כ- 6,500 ₪ בצירוף סכום האגרה.

* * *

הסקירה לעיל הינה בבחינת תמצית. המידע הכלול בה נמסר למטרות אינפורמטיביות בלבד ואין במידע כדי להוות ייעוץ משפטי. לקבלת פרטים נוספים, אנא פנו לעו"ד גיל נדל - ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים. בדוא"ל Gill.Nadel@goldfarb.com ו/או בטלפון 03-6089979.